CODZIENNA

Nr 43. ROK 1852.

ŚRODA 15. LUTEGO.

Pismo to wychodzi codzień oprócz świąt uroczystych, niezawodnie o godz: 4 po południu: w drukarni ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:
Kwartalna........złp: 12.
Miesięczna....... „ 3.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donie: od wier: g. 15.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina		Barometr na 0° ρ.	Therm:	Higro-metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
14.	7	27 10. 043	--8. 4	-- 15,5	wschodni sredni	pochmurno	
	12	„ 10. 059	5. 8	12,5	poł. wschodni mocny	„ „	
	3	„ 9. 835	4. 0	11,5	„ sredni	„ „	
	[illegible]	„ 9. 917	-- 7. 2	-- 12.0	„ mocny	„ „	

Część Urzędowa.

— Kraków. —

Ceny Zboża w 3 i 4 gatunkach sprzedawanego na targowicy w Kleparzu.

Dnia 13 i 14 Lutego 1832 r.	1		2		3		4	
	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr	Zł	gr
Korzec Pszenicy.	22	24	20	—	18	—	15	—
— Zyta........	18	20	18	—	17	—	16	—
— Jęczmien:.	20	—	17	—	16	—	14	—
— Grochu....	17	—	16	—	15	—	14	—
— Owsa.......	10	—	9	—	8	24	8	20
— Jagieł.......	28	—	26	—	25	—	—	—
— Rzepaku...	29	—	24	—	22	—	20	—

LOTERYA KRAJOWA.

W 490 ciągnieniu dnia 15 Lutego 1832 roku w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały numera następujące:

71. — 29. — 58. — 76. — 54.

Przyszłe 491 ciągnienie przypada dnia 22 Lutego 1832 r.

Część Nieurzędowa.

Kraków.

Towarzystwo nauk: z Jagiellońskim Uniwersytetem złączone, zachowując przepisy statutem objęte, i obchodząc uroczyście pamiętną rocznicę swojego założenia, odprawi posiedzenie publiczne na dniu 19 m. i r. b. o godzinie jedenastey przed południem, w amfiteatrze gmachów nowodworskich. Rektor Jagiellońskiego Uniwersytetu i Prezes Towarzystwa Naukowego, JW. Aloyzy *Estreicher* po stosownem do uroczystości zagajeniu, wystawi w krótkości *Obraz świata czyli natury dzisieyszey i nauk przyrodzenia*, a okazawszy do jakiego stopnia nauki te już doszły i w potomności doyść mogą, przystąpi do zdania sprawy z czynności rocznych Towarzystwa Nauk. Professor dziejów W. Michał Wiszniewski zamknie posiedzenie rozprawą o narodzie Staro-pruskim przed przyjściem zakonu Teutońskiego Panny Maryi w wieku XIIItym.

Działo się w Krakowie dnia 15 Lutego 1832 roku.

P. Czaykowski,
Sekr. Tow. Nauk.

POLSKA.

WARSZAWA 9 Lutego.

— Przez postanowienia z d. 7 b. m. rząd tymczasowy mianował.

P. Janikowskiego, doktora medycyny i chirurgii, członkiem rady ogólney lekarskiey.

Jana Grodzieckiego, sekretarza sądu kryminalnego województw Lubelskiego i Podlaskiego, podprokuratorem przy sądzie policyi poprawczey obwodu Lubelskiego

Wincentego Maxa inkwirenta, zastępcą podsędka sądu pokoju powiatu Łosickiego.

— Sekretarz główney administracyi xięstwa Łowickiego 9 klassy Andrzey Greyberg, mianowany kawalerem orderu S. Włodzimierza 4 klassy, za przykładną gorliwość w pełnieniu poruczonych mu obowiązków w czasie zaburzeń w Warszawie.

— Urzędnik kancellaryi sekretaryatu stanu królestwa Polskiego, Józef Kaczanowski, został mianowany radcą kollegialnym i urzędnikiem do szczególnych poleceń kanclerza Rossyjskich Cesarskich i Królewskich orderów dla prowadzenia interessów w języku polskim, w przedmiocie orderów orła białego i Ś. Stanisława.

— Ukończone zostały i już się znaydują w magazynie A. *Dal Trozza* 5ta i 6ta Sekcya, dużey mappy królestwa Polskiego przez professora Kolberga wydaney, zaś mappy w krótkim czasie ukończone zostaną.

— Według kursu wczoray ogłoszonego, dukaty hol. nowe kupują się po zł. 19 gr. 22 i pół. Assygnaty rossyjskie 100 r. kupują po zł. 180; Listy zastawne przedają za zł. 85, dają 84 gr. 15; Obligacye udziałowe przedają za zł. 363, dają 359.

ROSSYA.

PETERSBURG 18 Stycznia.

— Przez naywyższe rozkazy dzienne z d. 7 stycznia Jego Cesarska Mość za odznaczający się porządek w czasie uroczystości dnia 6 teraźnieyszego stycznia, oświadcza naywyższe swoje zadowolenie St. Petersburgskim: wojennemu jenerał-gubernatorowi, jenerałowi piechoty Essenowi 1, sprawującemu obowiązek kommendanta jenerał-adjutantowi Baszuckiemu i ober-policmeystrowi orszaku Jego Cesarskiey Mości jenerał-majorowi Kokoszkinowi; niższym zaś rangom policyjnym, którzy się na służbie znaydowali, daruje po rublu, po funcie mięsa i porcyi wódki na każdego. Podpułkownik orszaku J. C. M. Klugen 2, mianowany jest Policmeystrem Sank-Petersburgskim. (J. R.)

FRANCYA

PARYŻ 31 Stycznia.

Dziennik ministeryalny *Monitor* powiada: Wytrwałość z jaką usilują przedstawiać umiarkowany stan negocyacyi, mających utrwalić pokóy europeyski ku obłąkaniu opinii publiczney, i z jaką powtarzają: że sprawy niebędą ukończone z tego jedynie względu: że to nie odpowiada drażliwości niektórych umysłów, powoduje nas do podania czytelnikom naszym niektórych wiadomości, które za oparte na naywiększey zasadzie, uwadze ich polecić możemy. Z Londynu donoszą nam pod dniem 28 stycznia co nastepuje: «Dnia 31 b. m. nastąpi wymiana ratyfikacyi traktatów z dnia 15 listopada, między pełnomocnikami Anglii, Francyi i króla Belgiyczyków. Jeżeli to nie nastąpi w tym samym dniu względem ratyfikacyi trzech innych mocarstw, niémożna ztąd wnosić, aby się oddzieliły od Anglii i Francyi; zwłokę więc wspomnionych w końcu ratyfikacyi, niémożna uważać za wzbranianie się ratyfikowania; owszem jest powód przypuszczenia, że zwłoka ta wyjaśni się w sposób niepozostawiający wątpliwości względem jéy dobrego celu. Co do zamysłów wojennych jakie niektóre osoby lubią przywiązywać do zwłoki ostatnich ratyfikacyi, można im z pewnością oświadczyć, iż niéma żadnych powodów do kollizyi między mocarstwemi. Prócz zapewnień, jakie sobie mocarstwa wzajemnie dały, zaufanie publiczne oprzéć się może na materyalnych faktach, jawnych dla każdego. Już powraca część armii rossyjskiey z Polski do cesarstwa; w Austryi przedają nadzwyczayne remonty i rozmaite zapasy, w Prussach uskuteczniono translokacyą korpusów woyska, a wiadomo, że wszyscy zagraniczni posłowie w Paryżu, otrzymali szczegółowe polecenia, zajęcia się ogólném rozbrojeniem, skoro nastąpi wymiana ratyfikacyi traktatów z dnia 15 listopada. Troskliwość gabinetów obudzona przez sprawę Włoch, wzajemnych przykłada starań, aby przyrzeczone legacyom korzyści, jawnie i prawnie były nadane, a są powody wnioskowania, że korzyści te zaspokoją nakoniec wszelkie widoki.

Okazuje się z prostych tych objaśnień,

które wyjęliśmy z listu pochodzącego z dobrego źrodła, że rzeczy tak stoją, jak sądzić musiano podług objaśnień, które złożyli w jednym dniu 27 stycznia pierwszy minister angielski i prezes rady ministrów we Francyi, względem otrzymania pokoju i ratyfikacyi traktatów, izbom obudwóch krajów. Szczęśliwa onych zgodność, opiéra się na równéy prawości i uczuciu, jakie obadwa kraje mają o wpływie, który rostropna polityka ich gabinetów wywiéra na Europę.»

— Donoszą z Tulonu pod dniem 23 b. m. «Linijowe okręty Marengo, Algesiras, Superbe i Suffren, jak słychać, mają bydź uzbrojone i wraz z fregatami Independante i Victorie wysłane do Lewantu. Jenerał Berthezene po odbytéy kwarantannie fregaty Arthemise, na któréy się znaydował, otrzymał d. 28 stycznia wolność wyjścia; jenerał Trobriant wyjeżdża d. 30 b. m. do Oran; tamże odpływa korweta la Meuse obciążona deskami, z powrotem zabierze w Oran 30 słupów marmurowych z kościoła tureckiego, który tamże zwalono.

— Defekt zrządzony w kassie przez P. Kesser, wynosić ma podług naynowszych wiadomości, około 8 miljonów.

NIDERLANDY.

HAGA 2 Lutego.

— Słychać, że obadway xiążęta jutro lub pojutrze zamierzają udać się znowu do woyska; w ostatnich dniach miewali często konferencye z Królem Jmcią.

— Podług wiadomości odebranych od woyska, wszyscy urlopowani powinni do 1 marca powrócić do swoich szeregów. Uzbrojenie odbywa się ciągle tak czynnie, jak gdyby woyna co chwila rozpocząć się miała. Mimo to wszystko, przy armii nie spodziewają się rozpoczęcia na nowo kroków nieprzyjacielskich. Owszem powszechnie tam sądzą, że z Belgją zawarte będą układy, do których postępu jednakże nasza siła zbroyna powinna rozwinąć naywiększą ile możności energiją.

TURCYA

— *Dostrzegacz Austryjacki* zawiera następujące wiadomości ze Stambułu pod d. 27 Grudnia. Po wybuchnieniu rozruchów w Grecyi odwołała Porta przeznaczonych do Wiednia, Paryża i Londynu wysłańców, i urzędy te pozostają dotąd nieobsadzone. Przed kilku dniami reis-effendi urzędownie oznaymił cesarsko-królewskiemu internunciuszowi, że sułtan Mahmud postanowił znowu mianować posła przy Cesarsko Królewskim Dworze Austryackim i że wybór ten padł na Jana Maurojeni, który już od r. 1821 z zadowoleniem obudwóch Wysokich Dworów dostoyność tę miał sobie powierzoną. W wydanym z tego powodu własnoręcznym hatti-szeryfie wyraźnie oświadczono, że Jego Sułtańska Mość przez mianowanie to chciał dać dowód wysokiego swojego poważania J. Cesarsko-Królewskiey Apostolskiey Mości, oraz swojego zupełnego przekonania o dowiedzionych ciągiem lat wielu przyjaznych uczuciach ze strony Austryi. W tymże hatty-szeryfie wyrażono nayzaszczytniey i naypochlebniey o osobie, sposobie myślenia i położonych zasługach powtórnie obranego posła, którego nowe wierzytelne listy za pierwszą sposobnością przesłane bydź miały do Wiednia. Uzbrojenia Porty przeciw Mehmedowi Ali baszy odbywają się z naywiększą gorliwością. Gdy rządca ten nie usłuchał rad i napomnień Sułtana, a nawet żadney niedał na nie odpowiedzi, milczenie to domyślać się każe zamiarów, niecechujących wiernego i prawego poddanego. Nedszyb Basza, teraźnieyszy Kaimakam Alepu, który czynnie się przyłożył do szczęśliwego ukończenia wyprawy przeciw Daud Baszy Bagdadu i zato wyniesiony został na stopień wezyra, prócz otrzymania dowództwa w Syryi, mianowany jest rzeczywistym rządcą Alepu; poruczono mu oraz naczelne dowództwo ze stopniem Seraskiera. Otrzymał on zlecenie, ażeby wraz z przydanym sobie nowo mianowanym wice rządcą Tripolis i Dierde-Osmanem baszą, zebrał woyska ile możności z obwodów Merasz, Siwas i Adana i objął nad niem dowództwo. Również i rządca Sylistryi, Mehmed basza o trzech buńczukach, który w wyprawie przeciw Skodryi odznaczył się męstwem i przytomnością, otrzymał rozkaz stawienia się w Stambule, celem odebrania osobiście instrukcyj, które dopiero na polu walki ma rozpieczętować. Woyska jego przewiezione bydź mają z Gallipoli do Azyi Oprócz tych rozporządzeń, tyczących się operacyj na stałym lądzie, roboty w arsenale odbywają się z nadzwyczayną czynnością, tak iż widoczny jest zamiar Sułtana, że, gdyby

tego wymagała potrzeba, uderzy na Mehmeda Ali baszę lądem i morzem. Niewiadomy tu jest jeszcze los Akry, czyli ta broni się dotąd, czy też wpadła już w moc Ibrahima baszy. Gdy Porta zawiadomioną została, że buntownicze zamiary w Damasku, przez mały tylko oddział źle myślących przywiedzione zostały do skutku, i że większa część mieszkańców tego miasta nie miała w tem udziału, zapewnił im sułtan przebaczenie i amnestyą pod warunkiem, że dla karawany pielgrzymów (do Mekki) która wyjść ma ztąd d. 17 b. m. pod przewodnictwem Edhem Efendego, dostarczą wszystkiego, co potrzeba będzie do jey utrzymania i że odtąd posłuszni będą rozkazom Sułtana. Srodek ten przyniósł pożądany skutek, a przedniejsi obywatele Damaszku złożyli J. Sułtańskiey Mości pismo dziękczynne, w którem przyrzekli wypełniać wydawane sobie rozkazy i oświadczyli, że przybycia nowego innego rządcy i Muselima oczekują z niecierpliwością. D. 21 b. m. w nocy wszczął się pożar w części stolicy położoney nad morzem Marmora, ugaszono go jednakże wkrótce, tak iż kilka tylko domów spłonęło. Mustapha basza Skodryi który udał się lądem w towarzystwie dowódcy gwardyi konney, Ahmeda baszy, przybył tu z dwoma synami d. 23 b. m.; na jego powitanie wysłane zostały znakomite osoby tak ze strony kaimakama jako też od seraskiera baszy.«

— *Monitor Ottomański* zawiera następujący artykuł: »System przyjęty w państwie ottomańskim względem istnących w niem kościołów i domów modlitwy rozmaitych obcych wyznań wiary, jest następujący: Jeżel gmachy takowe przeznaczone do służby Bożey wymagają reparacyi proszono o pozwolenie uskutecznienia takowey; rząd przekonawszy się poprzednio o stanie ich przez rapport, jaki zdać sędziowie muzułmańscy mieyscowi otrzymują rozkaz, zawiadamia wielkiego muftego o prośbie i rapporcie; a ten rozstrzyga sprawę stósownie do przepisów prawa; skoro zaś pismo w którém wyraża swoję opinią jest przedstawione sułtanowi, jego wysokość udziela swoje zezwolenie, Porta zatwierdza firman i w skutek tego następuje reparacya. Niedawno wysoka Porta złożyła u stóp tronu oświadczenie, iż pewna liczba kościołów greckich i ormiańskich w stolicy i całem państwie grozi upadkiem i wymaga znaczney reparacyi, równie jak i to, że na usilne prośby poddanych chrześciańskich, liczba tych kościołów powiększyła się powoli. Gdy niektóre z ściągających się do tego aktów niebyły ułożone w formie przepisaney, decyzyą odłożono. Decyzyą takową musiano jednakże wydać względem 29 greckich i 35 ormian katolików przeznaczonego, stósownie do udzielonego narodowi temu zezwolenia. Stósownie do rapportu wysokiey Porty J. Sułtańska Mość zezwolił na reparacyą wszystkich gmachów wyrażonych w dołączoney nocie, przeznaczonych dla wszystkich rozmaitych wyznań i oparł postanowienie swoje na istnących prawach. W wydanym w tym względzie hatti szeryfie powiedziano: »Niezłomną jest wolą naszą, aby wszyscy rajasowie żyjący pod cieniem praw Islamu i naszey sułtańskiey sprawiedliwości, używali zabezpieczonych swobód, aby doznawali opieki i nie byli niepokojeni i wystawieni na żadne pokrzywdzenia. Łaskawość nasza względem nich nie jest określona ścisłemi granicami, a troskliwość nasza zawsze baczy na środki, które im zepewnić mogą spokoyność i swobodę. Patryarchowie, metropolici i inni naczelnicy duchowni, którzy będąc opatrzeni dyplomatami sułtańskiemi, jako urzędnicy państwa naszego mają bydź uważani, i przekonać się powinni, że jest ich nieodzownym obowiązkiem dawać dobry przykład gorliwości i wierności prywatnym. Poleécie patryarchom, na których zaręczenie i świadectwo mianują się metropolici i exarchowie Anatolii i Rumelii baczność, aby ci osobiście byli obecnemi w swoich dyecezyach, i aby nigdy niezaniedbywali, mądremi radami i prawém postępowaniem, pocieszać naszych rajasów, jednali nam ich przywiązanie i przychylność, a tym sposobem w sercach ich wzbudzali szczere życzenia utrzymania trwałości naszego państwa.»—Rozrzewniające te wyrazy tego sułtańskiego rozkazu, są nowym dowodem przychylności Sułtana dla poddanych, nie wyznających Islanizmu i woli jego, aby skuteczney doznawali opieki; zasługują one na zupełną ich wdzięczność i modły ich o zachowanie tak drogiego życia.»